

Energetyka
Biuletyn podatkowy

Deloitte. Codziennie na Twoim biurku.

Deloitte jest pionierem w wykorzystaniu nowoczesnych technologii. Oferujemy przedsiębiorcom największy na rynku pakiet bezpłatnych, elektronicznych publikacji, aby codziennie mogli podążać za najnowszymi zmianami w prawie i biznesowymi trendami. Jako pierwsza firma doradztwa podatkowego w Polsce wprowadziliśmy webcasty - wirtualne seminaria z udziałem naszych specjalistów. Sprawdź, jak każdego dnia możesz wykorzystać możliwości, jakie daje Ci Deloitte. Już dziś zarejestruj się na: www.deloitte.com/pl/subskrypcje.

www.deloitte.com/pl

© 2009 Deloitte Polska. A member firm of Deloitte Touche Tohmatsu

Deloitte.

Szanowni Państwo,

Z przyjemnością oddaję w Państwa ręce kolejne wydanie biuletynu podatkowego Deloitte dla sektora energetycznego.

1 marca 2009 r. weszła w życie nowa ustawa o podatku akcyzowym, która wprowadza istotne zmiany w zasadach rozliczania tego podatku.

W niniejszym numerze, w zwięzłej i czytelnej formie, przedstawiamy najważniejsze zmiany w opodatkowaniu akcyzą energii elektrycznej. Szczególnie pragniemy zwrócić Państwa uwagę, iż od

1 marca 2009 r. podmiot posiadający koncesję na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną może stać się podatnikiem akcyzy, między innymi z tytułu zużycia energii elektrycznej.

W tym wydaniu biuletynu energetycznego przedstawiamy także orzeczenia i pismo interpretacyjne, w których zostały poruszone kwestie mogące mieć szczególnie istotny wpływ na podmioty działające w branży energetycznej.

W przypadku jakichkolwiek pytań lub wątpliwości proszę o kontakt z naszymi specjalistami.

Z poważaniem

Iwona Georgijew

Doradca podatkowy, Partner
Deloitte Doradztwo Podatkowe Sp. z o.o.

Zmiany w opodatkowaniu akcyzą energii elektrycznej

Dlaczego zmiany

Dyrektywa Rady 2003/96/WE z 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania wyrobów energetycznych i energii elektrycznej (dalej: Dyrektywa energetyczna) zharmonizowała wspólnotowe zasady opodatkowania podatkiem akcyzowym wyrobów energetycznych i energii elektrycznej. Zgodnie z Dyrektywą energetyczną Polska miała obowiązek dostosowania systemu opodatkowania podatkiem akcyzowym energii elektrycznej do rozwiązań przyjętych w Dyrektywie najpóźniej do 1 stycznia 2006 r. Realizacją tego obowiązku jest nowa ustawa o podatku akcyzowym, której postanowienia weszły w życie 1 marca 2009 r. Ustawa w istotny sposób zmienia zasady opodatkowania akcyzą energii elektrycznej.

Czynności podlegające opodatkowaniu

Dokonanie określonych w ustawie czynności, których przedmiotem jest energia elektryczna powoduje obowiązek obliczenia i zapłaty podatku akcyzowego. Nowa ustawa o podatku akcyzowym do czynności tych zalicza, m.in.:

- 1) sprzedaż energii elektrycznej na terytorium kraju na rzecz nabywcy końcowego;
- 2) zużycie energii elektrycznej przez podmiot posiadający koncesję na przesyłanie dystrybucję lub obrót, który wyprodukował tę energię lub przez podmiot nieposiadający powyższych koncesji, który wyprodukował tę energię elektryczną, a także zużycie przez nabywcę końcowego, jeżeli nie została od niej zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tej energii elektrycznej nabywcy końcowemu;
- 3) wewnątrzwspólnotowe nabycie energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
- 4) import energii elektrycznej przez nabywcę końcowego.

Ustawodawca określając czynności podlegające opodatkowaniu posługuje się pojęciem nabywcy końcowego. Nabywcą końcowym jest podmiot nabywający energię elektryczną, nieposiadający koncesji na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót tą energią w rozumieniu przepisów Prawa energetycznego, z wyłączeniem spółki prowadzącej giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych. Jeżeli zatem nabywca posiada

którąkolwiek ze wskazanych wyżej czterech koncesji, to sprzedaż energii elektrycznej do tego podmiotu nie jest czynnością opodatkowaną w podatku akcyzowym. Pragniemy zwrócić uwagę, iż kwestią dyskusyjną jest, czy podlega opodatkowaniu zużycie zakupionej energii elektrycznej przez podmiot posiadający wyłącznie koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej.

Podatnik podatku akcyzowego

Podatnikiem podatku akcyzowego będzie podmiot, który dokona czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą (tj. dokonujący sprzedaży energii elektrycznej końcowemu nabywcy; zużywający energię elektryczną lub nabywca końcowy importujący energię elektryczną)

lub podmiot, wobec którego zaistnieje stan faktyczny podlegający opodatkowaniu, m.in. podmiot będący nabywcą końcowym zużywającym energię elektryczną, jeżeli od tej energii nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić sprzedającego energię elektryczną temu nabywcy.

Nowe regulacje w tym zakresie spowodują, że podatnikiem akcyzy z tytułu sprzedaży energii elektrycznej na terytorium kraju będzie dystrybutor (tj. podmiot sprzedający energię elektryczną do nabywcy końcowego), a nie jak do tej pory producent energii elektrycznej.

W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego bezpośrednio od podmiotu zagranicznego - podatnikiem jest podmiot reprezentujący, który jest wyznaczany przez podmiot zagraniczny. Natomiast, gdy nie został ustanowiony podmiot reprezentujący lub w przypadku, gdy nabywca końcowy nie prześle podmiotowi reprezentującemu kopii faktur w terminie 14 dni od ich otrzymania - podatnikiem jest nabywca końcowy.

Deklarowanie i zapłata podatku

Podatnik podatku akcyzowego w przypadku sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju jest zobowiązany bez wezwania organu podatkowego do składania właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym:

Zmiany w opodatkowaniu akcyzą energii elektrycznej

1) upłynął termin płatności określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw energii elektrycznej
2) jeżeli termin ten nie został określony w umowie - upłynął termin płatności wynikający z faktury
3) jeżeli termin płatności nie został określony w umowie ani w fakturze - po miesiącu, w którym wystawiono fakturę.
Natomiast w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia energii elektrycznej przez nabywcę końcowego oraz zużycia energii elektrycznej podatnicy są zobowiązani złożyć bez wezwania stosowną deklarację do właściwego naczelnika urzędu celnego oraz wpłacić akcyzę na rachunek izby celnej: w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym:

1) upłynął termin płatności wynikający z faktury, a jeżeli termin ten nie został określony - po miesiącu, w którym wystawiono fakturę
2) nastąpiło zużycie energii elektrycznej
W przypadku składania deklaracji i wpłaty akcyzy za okres dłuższy niż dwa miesiące, podatnik posiadający koncesję na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną oraz podmiot reprezentujący będą zobowiązani do obliczania i zapłaty akcyzy wstępnie za okresy miesięczne. Wpłaty miesięczne stanowią zaliczki na akcyzę i mogą być obniżone o kwoty przysługujących podatnikowi zwolnień i obniżek akcyzy. Niemniej pragniemy zwrócić uwagę, iż przepis regulujący kwestię wpłat miesięcznych budzi duże wątpliwości i w praktyce dyskusyjnym jest określenie sytuacji, w których powstaje obowiązek ich uiszczenia. W tej sprawie Minister Finansów wydał pismo, w którym przedstawił swoje stanowisko.

Ilościowa ewidencja energii elektrycznej

Ustawodawca wprowadził też obowiązek prowadzenia ilościowej ewidencji energii elektrycznej przez podatników dokonujących sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu, zużywających energię elektryczną, gdy zużycie to podlega opodatkowaniu. Ewidencje będą zobowiązane prowadzić również podmioty, które dokonują wewnątrzwspólnotowej dostawy energii elektrycznej oraz jej eksportu. Ewidencja ilościowa będzie prowadzona na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych u nabywcy końcowego bądź podmiotu zużywającego energię elektryczną, a w przypadku braku takich urządzeń

na podstawie współczynnikowo określonego poziomu poboru energii przez poszczególne urządzenia, natomiast w przypadku zużycia energii elektrycznej oraz jej strat ilości te mogą być szacowane. Szczegółowe dane, które powinna zawierać ewidencja zawarte są w art. 91 ust. 3 ustawy akcyzowej. Należy zwrócić uwagę, iż ewidencja może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, przy czym każda z tych form jej prowadzenia wymaga spełnienia szczegółowych warunków określonych w rozporządzeniu wydanym przez Ministra Finansów.

Zwolnienia i wyłączenia energii elektrycznej z akcyzy

Zwolnieniu z opodatkowania podatkiem akcyzowym podlegać będzie energia elektryczna wytwarzana z odnawialnych źródeł energii, na podstawie dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii. Realizacja tego zwolnienia będzie polegała na obniżeniu akcyzy należnej od energii elektrycznej za najbliższe okresy rozliczeniowe.

Zwolnieniu z opodatkowania podlegać będzie także:

- 1) energia elektryczna używana w procesie produkcji energii elektrycznej, jak również używana w celu podtrzymania tych procesów produkcyjnych;
- 2) używana w procesie produkcji energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu w elektrociepłowniach;
- 3) zużycie do celów żeglugi, w tym rejsów rybackich, energii elektrycznej wytwarzanej na statku.

Warunkiem zastosowania zwolnień opisanych w pkt 1-2 jest prowadzenie ewidencji pozwalającej na określenie ilości i sposobu wykorzystania tej energii, a także złożenie do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zużycie stosownego oświadczenia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego.

Opodatkowaniu nie będą podlegały straty powstałe w wyniku przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej z wyłączeniem energii zużytej w związku z jej przesyłaniem lub dystrybucją.

Orzeczenie

ETS: Polskie przepisy w zakresie powstania obowiązku podatkowego w podatku akcyzowym od energii elektrycznej są sprzeczne z dyrektywą

Komisja Europejska w skardze do ETS wskazywała, że polskie uregulowania prawne określające moment powstania obowiązku podatkowego w zakresie podatku akcyzowego od energii elektrycznej nie zostały dostosowane do wymogów art. 21 ust. 5 Dyrektywy energetycznej, ponieważ obowiązek podatkowy w zakresie podatku akcyzowego od energii elektrycznej w Polsce powstaje w momencie jej wydania przez producenta, a nie w momencie jej dostawy przez dystrybutora lub redystrybutora. Komisja podkreśliła, że Polska miała czas na dostosowanie swoich przepisów do wymogów Dyrektywy energetycznej do 1 stycznia 2006 r. Komisja wyjaśniła ponadto, że jej skarga nie dotyczy określenia podmiotu zobowiązanego do zapłaty podatku akcyzowego z tytułu dostawy energii elektrycznej. Jednak art. 21 ust. 5 Dyrektywy energetycznej opiera się na założeniu, zgodnie z którym z ustaloną tam chwilą powstania obowiązku podatkowego związane jest określenie konkretnej osoby podatnika, którym jest dystrybutor lub redystrybutor, a zatem osoba, która wystawia fakturę. Polska w odpowiedzi na zarzuty Komisji twierdziła, że przepisy ustawy o podatku akcyzowym w spornym zakresie są zgodne z prawem wspólnotowym. Podniosła, że przepisy Dyrektywy energetycznej są niejasne. Pozwalają stwierdzić jedynie, że obowiązek podatkowy w zakresie podatku od energii elektrycznej powstaje w momencie dostawy (sprzedaży) tej energii odbiorcy końcowemu, lecz nie umożliwiają one określenia osoby zobowiązanej do zapłaty tego podatku. Artykuł 6 ust. 5 ustawy o podatku akcyzowym określa moment powstania obowiązku podatkowego na dzień wydania energii elektrycznej. Jednak ze względu na szczególny charakter energii elektrycznej moment jej wydania oraz moment jej otrzymania przez odbiorcę końcowego są tożsame. Tym samym w odniesieniu do momentu powstania obowiązku podatkowego w zakresie podatku od energii elektrycznej regulacja polska jest zgodna z prawem wspólnotowym.

Zdaniem ETS

Trybunał podzielił stanowisko Komisji, wskazał że przepisy Dyrektywy energetycznej jednoznacznie regulują, że podatek od energii elektrycznej staje się wymagalny w momencie dostawy przez dystrybutora lub redystrybutora. Natomiast brzmienie art. 6 ust. 5 ustawy o podatku akcyzowym nie definiuje w sposób wystarczająco precyzyjny momentu, w którym podatek od energii elektrycznej staje się wymagalny w Polsce. Przepis krajowy ogranicza się jedynie do stwierdzenia, że obowiązek podatkowy powstaje z dniem wydania energii elektrycznej. Ponadto stosowanie tego przepisu polega na tym, iż zobowiązanie podatkowe powstaje w Polsce w chwili wprowadzenia energii elektrycznej do sieci przez producenta, a nie w chwili jej dostawy przez dystrybutora lub redystrybutora. W konsekwencji Polska na dzień 1 stycznia 2006 r. nie dostosowała swego systemu opodatkowania energii elektrycznej do wymogów art. 21 ust. 5 Dyrektywy energetycznej w zakresie określenia momentu, w którym podatek od energii elektrycznej staje się wymagalny. Trybunał uznał ponadto, że nie są spełnione przesłanki wymgane do zastosowania ograniczania skutków tego wyroku w czasie, o co wnioskowała Polska.

Orzeczenie

Urządzenia sieci elektroenergetycznej umieszczone w budynku nie podlegają odrębnemu opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości

W wyniku przeprowadzonego postępowania podatkowego organ podatkowy określił spółce zobowiązanie w podatku od nieruchomości. Organ podatkowy uznał, że zespół zaworów tyrystorowych i jednofazowe transformatory mocy, które ze względów ochronnych zostały umieszczone w budynkach, pozostając nadal w trwałym fizycznym połączeniu z elementami sieci elektroenergetycznych, stanowią odrębny przedmiot opodatkowania od budynków, w których się znajdują. Zdaniem organów wskazane urządzenia nie są instalacjami wewnętrznymi budynku, a oddzielnymi budowlami. Zatem opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlega odrębnie budynek i znajdująca się w nim budowla. Z takim stanowiskiem nie zgodziła się spółka i wniosła skargę do WSA.

Zdaniem sądu

Sąd pierwszej instancji uchylił decyzje organów. Podkreślił, że obiektem budowlanym jest budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi, a więc urządzeniami, które nie muszą odpowiadać definicji urządzeń budowlanych, w szczególności nie muszą spełniać kryterium zapewnienia możliwości użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Wskazano, że zgodnie z art. 3 ust. 3 Prawa budowlanego budowlą jest każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem, zatem ustalenie, że obiekt budowlany jest budynkiem wyklucza możliwość zaliczenia znajdujących się w nim urządzeń technicznych do budowli podlegających odrębnemu opodatkowaniu. Ostatecznie sąd stwierdził, że o wyłączeniu z opodatkowania, bądź o opodatkowaniu urządzeń zamieszczonych w skonstruowanym dla nich budynku decyduje rzeczowa kwalifikacja tego obiektu jako budynku lub budowli.

Stanowisko sądu I instancji podzielił NSA. Zaliczenie urządzeń technicznych jako wchodzących w skład budynku – zdaniem NSA - miało rozstrzygające znaczenie. Urządzenia nie mogły zostać uznane za budowle stanowiące odrębny przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości, co wynika z art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w zw. z art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego.

Pismo interpretacyjne

Sposób amortyzacji wiatraka energetycznego

Wspólnicy spółki cywilnej postanowili rozszerzyć zakres dotychczasowej działalności o prowadzenie elektrowni wiatrowej. W tym celu nabyli odpowiednie urządzenia wiatrowo-elektryczne, które następnie zostały osadzone na żelbetonowym maszcie. Powstały w ten sposób wiatrak energetyczny składał się z turbiny, śmigła oraz kolumny (masztu) opierającej się na fundamencie. Wspólnik pytał organ o sposób amortyzacji powstałego wiatraka energetycznego. W jego opinii, wiatrak energetyczny składa się z dwóch kategorii elementów, które w Klasyfikacji Środków Trwałych zostały sklasyfikowane odrębnie - mieszczą się w różnych grupach.

W konsekwencji, według podatnika, fundament i kolumna jako budowle elektrowni (201 KŚT Elektrownie) podlegają amortyzacji według stawki 4,5%, a śmigło i turbina jako maszyny energetyczne

(346 KŚT Zespoły wiatrowo-elektryczne) – według stawki 7%.

Zatem powstałego wiatraka nie można uznać za jeden środek trwały i amortyzować jedną stawką amortyzacyjną.

Zdaniem organu

Organ stwierdził, że środek trwały podlega amortyzacji, w sytuacji gdy w dniu przyjęcia do użytkowania jest kompletny i zdalny do użytku. Składnik majątku spełnia te kryteria, jeżeli jest wyposażony we wszystkie elementy konstrukcyjne umożliwiające jego funkcjonowanie, zgodnie z przeznaczeniem. Zarówno turbina i śmigło, jak i fundament z kolumną zawierają wszelkie elementy konstrukcyjne niezbędne do prawidłowego funkcjonowania zgodnie z ich przeznaczeniem i są związane z prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą. Okoliczność, że dana maszyna współpracuje z masztem (budowlą), nie oznacza, że bez tego połączenia jest niekompletna lub niezdatna do użytku. Tego rodzaju środek trwały będący urządzeniem technicznym o szczególnych właściwościach, aby mógł być wykorzystywany zgodnie ze swoim przeznaczeniem, wymaga umiejscowienia (zamontowania) na odpowiedniej konstrukcji nośnej, która wraz z fundamentem, trwale związana z gruntem, jest obiektem budowlanym (środkiem trwałym). Reasumując skoro zatem turbina, jako „zespół wiatrowo-elektryczny” oraz fundament i kolumna, jako „budowla” zostały odrębnie wyszczególnione w KŚT, to – jako odrębne obiekty inwentarzowe – także dla celów amortyzacji podatkowej powinny być traktowane jako odrębne środki trwałe i amortyzowane odpowiednio według stawki 7% i 4,5%.

Alert prawnopodatkowy

Alert prawnopodatkowy (Akcyza) - 24/2009

Interpretacja ogólna Ministerstwa Finansów w sprawie opodatkowania podatkiem akcyzowym energii elektrycznej

W dniu 31 marca 2009 r. została wydana interpretacja ogólna Ministra Finansów w trybie art. 14a Ordynacji podatkowej w sprawie opodatkowania podatkiem akcyzowym energii elektrycznej nabytej a następnie zużytej przez podmioty posiadające koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej (sygn. AE6/033/13/IRZ/09/1772). Interpretacja ta jest reakcją na liczne sygnały dotyczące możliwej luki w przepisach nowej ustawy akcyzowej, która weszła w życie z dniem 1 marca 2009 r., a dotyczącej potencjalnego braku opodatkowania energii elektrycznej nabywanej w celu zużycia przez podmioty posiadające wyłącznie koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej.

Zgodnie ze stanowiskiem Ministra „niesprawiedliwym i mogącym podważyć zasadę równości wobec prawa byłoby uprzywilejowanie podmiotów, które jedynie z uwagi na sam fakt posiadania koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej mogłyby nabywać energię po cenie niezawierającej podatku akcyzowego, którą następnie wykorzystywałyby w taki sam sposób jak każdy inny nabywca końcowy (ale nie posiadający koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej), który kupuje energię elektryczną po cenie zawierającej podatek akcyzowy.” Minister Finansów odnosząc się do wskazywanej luki w przepisach nowej ustawy akcyzowej potwierdził brak obowiązku opodatkowania akcyzą przez nabywcę energii elektrycznej zakupionej od innych podmiotów a następnie zużywanej na potrzeby własne. Zdaniem Ministra Finansów, w takiej sytuacji podatnikiem będzie podmiot, który sprzedaje energię elektryczną, a jej nabywca będzie posiadał status „nabywcy końcowego”.

Pragniemy zwrócić Państwu uwagę na fakt, że Minister Finansów poza wyjaśnieniem wątpliwości dotyczących ewentualnej luki w przepisach nowej ustawy akcyzowej dokonał również interpretacji pojęcia „nabywcy końcowego”. Zdaniem Ministra Finansów „podmiot posiadający koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej, który dokupuje energię elektryczną i ją zużywa na własne potrzeby staje się nabywcą końcowym. W tej sytuacji zastosowanie znajdzie art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy, a podatnikiem będzie podmiot, który sprzedaje energię elektryczną nabywcy końcowemu.”

Stanowisko Ministra Finansów może wywołać dla podatników istotne konsekwencje w zakresie interpretacji „nabywcy końcowego” na gruncie nowej ustawy akcyzowej. W szczególności należy zwrócić uwagę na bardzo szerokie rozumienie pojęcia „nabywca końcowy”, wykraczające poza literalne brzmienie obowiązujących przepisów – „(...) ratio legis tego przepisu, określającego nabywcę końcowego poprzez odwołanie się do faktu braku posiadania jakiegokolwiek koncesji, która jest przewidziana w ustawie Prawo energetyczne, było wskazanie ostatecznego konsumenta, który kupuje energię elektryczną, aby ją zużyć na własne potrzeby”. Tak szeroka interpretacja przepisów może wskazywać na istnienie znaczącego ryzyka podatkowego zarówno dla podmiotów posiadających koncesję na produkcję, dystrybucję, obrót lub wytwarzanie energii elektrycznej, dokonujących zużycia nabytej energii na potrzeby własne, jak również dla podmiotów dostarczających tą energię.

Kontakty

Iwona Georgijew

Doradca podatkowy,
Partner
Dział Doradztwa
Podatkowego Deloitte
+48 (22) 511-08-24
igeorgijew@deloittece.com

Michał Kłos

Doradca podatkowy,
Starszy Menedżer
Dział Doradztwa
Podatkowego Deloitte
+48 (22) 511-08-28
mklos@deloittece.com

Anna Stachura

Doradca podatkowy,
Menedżer
Dział Doradztwa
Podatkowego Deloitte
+48 (22) 511-07-20
astachura@deloittece.com

Radosław Pietrzak

Doradca podatkowy,
Menedżer
Dział Doradztwa
Podatkowego Deloitte
+48 (22) 511-09-10
rpietrzak@deloittece.com

Opracowanie materiałów:

Grzegorz Klarkowski
Konsultant
Zespół Zarządzania Wiedzą Podatkową

Nasze usługi

Jesteśmy jedną z największych i najdynamiczniej rozwijających się spółek doradztwa podatkowego w Polsce. Ponad 280 specjalistów ze wszystkich dziedzin prawa podatkowego na bieżąco śledzi i analizuje zmiany w przepisach, zapewniając klientom kompleksową obsługę wszystkich zagadnień prawno podatkowych mających wpływ na prowadzenie działalności gospodarczej. Obsługujemy kilkaset podmiotów gospodarczych, wśród nich największe firmy na rynku.

Polska sieć biur Deloitte świadczących usługi doradztwa podatkowego obejmuje Warszawę, Gdańsk, Katowice, Kraków, Łódź, Poznań, Szczecin i Wrocław.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom klientów, stworzyliśmy interdyscyplinarne zespoły branżowe oraz specjalistyczne zespoły techniczne.

Świadczymy usługi z zakresu:

- podatku dochodowego od osób prawnych (CIT),
- cen transferowych,
- międzynarodowego prawa podatkowego,
- podatków pośrednich (VAT, akcyza, cło),
- fuzji i przejęć,
- postępowań podatkowych i sądowych (włącznie z reprezentacją klientów przed NSA),
- podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT), w tym doradztwa dla osób oddelegowanych do pracy za granicą,
- podatku od nieruchomości,
- dotacji i ulg inwestycyjnych,
- zarządzania ryzykiem podatkowym,
- podatku odroczonego.

Specjalizujemy się w kompleksowej obsłudze branż:

- finansowej,
- paliwowo-energetycznej,
- telekomunikacyjnej,
- informatycznej,
- chemicznej,
- farmaceutycznej,
- nieruchomości,
- motoryzacyjnej,
- dóbr szybkozbywalnych,
- handlu detalicznego,
- produkcyjnej.

Stworzyliśmy także specjalistyczne zespoły dla klientów z poszczególnych obszarów językowych:

- German Desk,
- French Desk,
- Japanese Desk,
- Korean Desk.

W ramach świadczonych usług prowadzimy:

- doradztwo bieżące,
- sporządzanie deklaracji podatkowych,
- asystę przy transakcjach,
- doradztwo restrukturyzacyjne,
- projekty optymalizacji podatkowej,
- przeglądy podatkowe,
- badania due diligence,
- postępowania podatkowe,
- szkolenia i warsztaty podatkowe.

Biura

Centrala

Warszawa

Al. Jana Pawła II 19, 00-854 Warszawa
Tel. (22) 511 03 74
Fax (22) 511 08 13

Biura regionalne

Gdańsk

ul. Arkońska 6, 80-387 Gdańsk
Tel. (58) 761 67 90
Fax (58) 761 67 61

Katowice

ul. Uniwersytecka 13, 40-007 Katowice
Tel. (32) 603 03 30
Fax (32) 603 03 31

Kraków

Al. Armii Krajowej 16, 30-150 Kraków
Tel. (12) 622 43 40; 622 43 80
Fax (12) 622 43 43; 622 43 83

Łódź

ul. Traugutta 25, 90-113 Łódź
Tel. (42) 290 61 00
Fax (42) 290 61 01

Poznań

ul. Marcelińska 90, 60-324 Poznań
Tel. (61) 860 21 00
Fax (61) 860 21 01

Szczecin

Plac Rodła 8, 70-419 Szczecin
Tel. (91) 359 40 65
Fax (91) 359 40 66

Wrocław

Rynek 7, 50-106 Wrocław
Tel. (71) 344 71 20; 344 71 21
Fax (71) 344 71 25

Więcej informacji o Dziale Doradztwa Podatkowego:
www.deloitte.com/pl/podatki

Nieodpłatne serwisy Deloitte:
www.deloitte.com/pl/subskrypcje

Deloitte świadczy usługi audytorskie, konsultingowe, doradztwa podatkowego i finansowego klientom z sektora publicznego oraz prywatnego, działającym w różnych branżach. Dzięki globalnej sieci firm członkowskich obejmującej 140 krajów oferujemy najwyższej klasy umiejętności, doświadczenie i wiedzę w połączeniu ze znajomością lokalnego rynku. Pomagamy klientom odnieść sukces niezależnie od miejsca i branży, w jakiej działają. 150 000 pracowników Deloitte na świecie realizuje misję firmy: stanowić standard najwyższej jakości.

Specjalistów Deloitte łączy kultura współpracy oparta na zawodowej rzetelności i uczciwości, maksymalnej wartości dla klientów, lojalnym współdziałaniu i sile, którą czerpią z różnorodności. Deloitte to środowisko sprzyjające ciągłemu pogłębianiu wiedzy, zdobywaniu nowych doświadczeń oraz rozwojowi zawodowemu. Eksperti Deloitte z zaangażowaniem współtworzą społeczną odpowiedzialność biznesu, podejmując inicjatywy na rzecz budowania zaufania publicznego i wspierania lokalnych społeczności. Nazwa Deloitte odnosi się do Deloitte Touche Tohmatsu, podmiotu prawa szwajcarskiego i jego firm członkowskich, które stanowią oddzielne i niezależne podmioty prawne. Dokładny opis struktury prawnej Deloitte Touche Tohmatsu oraz jego Firm Członkowskich można znaleźć na stronie www.deloitte.com/about. Dokładny opis struktury prawnej Deloitte w Polsce można znaleźć na stronie www.deloitte.com/pl/onas

Deloitte zastrzega sobie prawo do usuwania z listy subskrybentów Tax24 osób i firm bez podawania przyczyny. Biuletyn Tax24. Przegląd orzecznictwa sądów administracyjnych nie stanowi porady prawnej ani podatkowej i nie może być za taką uznawany. Deloitte Doradztwo Podatkowe sp. z o.o. nie ponosi odpowiedzialności za wykorzystanie informacji zawartych w tym biuletynie lub decyzje podjęte na ich podstawie i ich skutki, bez wcześniejszego zasięgnięcia opinii specjalistów Deloitte Doradztwo Podatkowe sp. z o.o.